

[Alfred Jensen.]

klager den ene gang efter den anden, ikke alene ude omkring i landet, men også her i rigsdagen, hvor deputationer har henvendt sig og protesteret imod, at man foretager en udvidelse af tjenestetiden. De unge mennesker siger: vi har ikke noget imod at få uddannelsen, men det er meningsløst, at vi skal spille vor tid, når vi ikke foretager os noget nyttigt i tjenestetiden; vi kunne fuldende vor uddannelse, vi kunne tjene flere penge, hvis vi var udenfor. Det samme gælder de soldater, der har været inde til efteruddannelse. Også de kommer hjem og beretter, at tiden er spildt, fordi man ikke har kunnet give dem den uddannelse, som man har stillet dem i udsigt, og som var begrundelsen for, at man har kaldt dem ind. Derfor har der ikke alene ude i befolkningen været utilfredshed med planlæggelsen af tjenestetidens forlængelse; men også blandt soldaterne og rekrutterne, som indkaldtes i år, har man overalt udtalt sig imod en sådan tjenestetidsforlængelse. De er blevet beroliget af deres officerer og befalingsmænd med udtalelser om, at de ikke burde være så ængstelige, for de saglige forudsætninger for den forlængelse af tjenestetiden til 18 måneder, regeringen stræbte efter at gennemføre, var ikke tilstede på det nuværende grundlag, derfor kunne de menige og rekrutterne være ganske rolige, den forlængede tjenestetid ville ikke blive aktuel for deres vedkommende.

Man skal se denne bevægelse i forbindelse med det, der skete på to forter i går, Dragørfortet og Kastрупfortet. Her var der nemlig tale om soldater, som var modstandere af den forlængede tjenestetid, og som har fået en slags tilsagn om, at de ikke behøvede at være forurologede, fordi der ikke ville blive tale om forlængelse for deres vedkommende, men så står ministeren her og giver en erklæring om, at de netop vil komme ind under den forlængede tjenestetid og vil komme op på de 18 måneder. Man forstår skuffelsen og harmen, og derfor vil jeg sige til ministeren, at hvis han virkelig vil skaffe forståelse og støtte for de bestræbelser, han udfolder, så skal han så sandelig lade være med at forlænge tjenestetiden, hverken til de 18 måneder eller med den gradvise forlængelse, han her har foreslået.

Hvad mit partis stilling angår, er der ingen tvivl. Vi har vendt os imod tjeneste-

tidens forlængelse, det gør vi fortsat, og vi finder, at der er ingen saglige muligheder og betingelser for at foretage den forlængelse, som regeringen nu er i færd med at ville gennemføre.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil blot svare det ærede medlem hr. Alfred Jensen med et par enkelte ord. Jeg vil ikke fordybe mig i alle de problemer, som det ærede medlem fremhævede nu. Jeg har jo haft lejlighed til for ikke lang tid siden at tage en drøftelse med det ærede medlem om alle disse problemer vedrørende den beskæftigelsesplan, som regeringen har fremlagt. Jeg forstår godt, at når det ærede medlem skal beherske så mange områder, som han forsøger at dække, så kniber det for det ærede medlem at være orienteret om alle ting, og derfor kan jeg sige, at de midler, der stilles til kommunernes rådighed, har vist sig i øjeblikket at være så store, at vi håber, at de nogenlunde kan dække det behov, kommunerne har i denne vinter.

Det ærede medlem tager jo patent på at forstå arbejdernes organisationer og på at vide, hvad der rører sig i befolkningen på disse områder. Der trækker det ærede medlem mit synspunkt om gensidighed mellem arbejdsløsheds-kasserne frem. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at hvis det var en tanke, som jeg alene havde fået, ja, så kunne han betvivle den og have ret i at sige, at den vist måtte prøves meget nøje. Jeg beder om tilladelse til et ganske kort citat fra arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasses beretning af 21. september 1950. Der siger formanden — og jeg går ud fra, at også det ærede medlem må erkende, at større sagkundskab kan vi vel ikke finde på det område —:

„Baggrunden for en udligning er i høj grad tilstede, men vi er den ene part i sagen, og de andre er den anden. Lovgivningsvejen er efter min opfattelse spærret i øjeblikket. Det politiske styrkeforhold skal forrykkes ikke så lidt, før det bliver muligt at få tilvejebragt igennem en lovgivning rammerne for een fælles arbejdsløsheds-kasse, som de arbejdsløshedsforsikrede kan være tjent med at få som afløsning for det værge, vi har i hånden i øjeblikket, og det, der da bliver tilbage i den sag, må være, at det overlades til den kommende hovedledelse for